Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 13.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Міністер др. Дулемба о своїй авдиенциї у Цїсаря — Роздор в угорскій партиї независимости. — Гостина Архікнязя Франца Фердинанда в Німеччинї.

Справа парляментарна анї о волос не поправила ся анї не змінила ся. Здає ся, що тепер на якийсь час настала застоя, щоби опісля могли розпочати ся дальші переговори. Як з одної сторони Чехам і Униї славяньскій, так з другої Німцям полишено час, щоби могли розважити і надумати ся. О скілько можна здогадувати ся з відзивів віденьских ґазет, Корона єсть рішучо противна уступленю теперішного правительства, а то зі взгляду на відносини на Угорщинї; що найбільше могло би хиба прийти до якоїсь реконструкциї кабінету, що знов зависить від становища Чехів, взглядно Униї славяньскої і Чехів.

Вчера вечером відбуло ся засїдане Униї славяньскої, о котрім видано комунікат, в котрім висказує ся жаль по причинї фальшивого інформованя Корони правительством. Доказом того має бути факт, що Цїсар висказав ся против антиславяньскої полїтики, а якраз така полїтика практикована теперішним правительством спонукала ческих міністрів подати ся до димісиї. Висказано дальше жаль, що правительство надуживає поваги Цїсаря в тій цїли, щоби удержати ся при кермі і тенденцийно впливати на партиї, іменно же на Коло польске.

В звязи з тим настроєм серед Униї славяньскої стоїть мабуть і заява п. Міністра др. Дулемби о его авдиенциї у Цїсаря. На вчерашнім засїданю Кола польского сказав п. Міністер о своїй авдиенциї, що слїдує: Коли я представив Цїсареви основно і всесторонно становище, яке займає Коло польске в теперішнім труднім положеню полїтичнім, висказав ся Цїсар з повним признанем о дотеперішній посередничаючій акциї Кола польского і его проводирів. Крім того похвалив Цїсар ревну і обєктивну працю презеса Кола польского др. Ґломбіньского і заявив, що закиди, мов би правительство займало неприхильне для Славян становище, єсть зовсім неоправдане. Цїсар окружає однаковою опікою всї народи стоячі під его правлїнєм. Монарх зазначив з цїлою вагою, що нїколи не допустив би до того, щоби его правительство вело антиславяньску полїтику.

Отже ся заява готова вплинути на зміну становища Униї славяньскої і може бути, що вже нинїшні переговори принесуть якусь зміну в дотеперішній ситуациї, тим більше, що й Німцї, а бодай значна часть їх репрезентантів готова до якогось порозуміня. Так доносить „Austria", що християньско-суспільна партия не буде противити ся реконструкциї кабінету і длятого можна сказати, що за реконструкциєю єсть значна більшість; противні тому лиш німецкі поступовцї або т. зв. давні лїберали.

Вельми цїкава річ, як уложать ся тепер відносини на Угорщинї. В партиї независимости настав рішучий роздор а Кошут перестав бути тим божищем, перед котрим всї голови клонили, але все-таки не зовсїм ще стратив свій вплив та готов ще наробити немало клопоту правительству і Коронї. На вчерашнім засїданю палати послів явило ся дуже богато послів. Серед великого неспокою в палатї подав квестор до відомости, що президент і оба віцепрезиденти зложили свої достоїньства. Прихильники Юста повитали сю вість грімкими „Ельєн Юст!" — Тимчасом явив ся в палатї міністер Кошут. Цїла палата з виїмкою приклонників Юста зробила єму овацию, що приклонники Юста приняли іронїчними окликами. Відтак президент по старшинї, Пап, обняв провід і відчитав письма президента і віцепрезидентів, котрі заявляють, що в виду того, що партия независимости, котра поставила була

Тсіей.

Хіньске оповідане — С. Барінкая.

Кілько любви Лїю в серци носить, належало від давна до Йін. Вже тодї, як обоє бавили ся на пасовиску, будучи дїтьми і мов молоді лошаки бігали. Они й пізнійше, коли подорастали, часто стрічали ся і розмовляли, бо на селї не жиє ся так дуже строго після етикети. До тогож Йін була дочкою підвластного его вітця, а Лїю одиноким сином богатого торговельника свиньми Вусіяна.

Лїю, коли его отець відійшов до славних предків, оженив ся з одною дївчиною з Лїянчінґ, з котрою заручено его зараз по її уродженю, дочкою маючих родичів. Називала ся Тсе. Аби брати за жінку свою товаришку дитинних забав, о тім нїколи не думав, хоч она душевно була єму о много блисша як Тсе, котру побачив перший раз в день весїля. Він був послушним сином і правдивим сином Всходу, що не мав за богато чувства; однак анї хвилї не надумував ся взяти Йін за „тсіей" (за другу жінку) вже вскорі по своїм вінчаню, так, що Тсе воркотїла і приймила Йін дуже ворожо.

Тепер настав для Йін, особливо з початку недобрий час. Має дві панї над собою. Мати Лїя строга жeнщина, а Тсе підступна, злобна і повна ненависти для неї. Отже Йін єсть подвійною служницею і лише доброта її мужа лагодить трохи її долю.

Але поволи її положене з одної сторони полекшує ся, але з другої стає ще тяжше. Стара мати, що пізнала лагідну і добру вдачу невістки, поводить ся з нею лагідно і добре. За те Тсе, котрої лихі прикмети ще збільшує завість і злість, робить для Йін житє пеклом. Лїю волить свою „тсіей" як її і показує то їй на кождім кроці, мати робить так само, а то доводить Тсе до скажености. Але Йін уміє терпіти. Коли їй хочби одна звізда сьвітить, видає ся їй ціле небо ясним. А їй присьвічують дві звізди: любов Лїя і доброта матери. Она красша як Тсе, лїпша від неї і розумнійша. Завдяки тим прикметам не одна затія першої жінки розбиває ся.

Вже від тиждня неспокій і смуток в домі Лїя, котрий зі своїм сїрим дахом і з прочими будинками господарскими мальовничо розкиненими, вигідно на урожайній долинї стоїть. Стара мати нездужає і попадає на добре в тяжку хоробу. Лїю взиває найславнїйших лїкарів з околицї. Ті хитають головами і записують великі, як черешнї піґулки і чарку мікстури.

Тсе є найбільше діткнена тим нещастєм і сама доглядає хорої. День і ніч сидить она коло неї. Лїю, котрий видів в ній самі найгірші прикмети душі і дотепер мало на ню зважав, в глубинї душі починає їй дещо признавати. Она є лїпша, як она з початку здавала ся. З жалю і вдячности став ся він так ніжний для неї, що аж серце крає ся Йін.

Хора жінка лежить дуже довго близька смерти, що аж лїкарі дивують ся своїй безуспішности лїченя. Ще більше они дивують ся, як сама пацієнтка, котра по завзятій борбі і мимо всякого небезпеченьства є цїлі довгі тиждні як тїнь. Мимо найсильнїйшого вина і і зіля всякого рода не приходить до себе і навіть найбільше помагаючий лїк не помагає їй. Зівяла і безсильна і від тиждня відвернена лежить мати Лїя на маті і на силу дають їй їсти і пити.

Часто видить Лїю, як Тсе зі зворушаючою запопадливостию вкладає їй в уста куски поживи і наливає напитки і его цїле серце звертає ся до Тсе. Не зважає зовсїм на свою другу жінку і она жиє зовсїм як чужа служниця дома, і нїколи не сьміє вступити до комнати хорої. Того власне хоче Тсе. І свою волю старає ся она показати в найніжнїйшій формі, навіть тодї, коли деколи мати забажає Їн.

Коли стан старої жінки лишає ся все той сам, а навіть погіршає ся, бо она стала подібна до горіючої сьвічки, котра все темнїйше і темнїйше сьвітить і грозить вкінци гасненєм, поїхав Лїю до Манґ-го. Там живуть найславнїйші лїкарі цїлого краю, котрих взивано навіть до хорої царівни на поміч. Коли він представив їм особливший стан хороби своєї матери, відповіли они коротко: „То є стареча неміч! На то нема жадної ради!"

— Але моя мати має заледви пятьдесять лїт! — замітив Лїю.

— Але се є без сумнїву стареча неміч, котра деколи показує ся у женщин в тім віцї! Коли знайде ся така дитина, котра з пожертвованя для хорої позволить утяти собі кусник мяса з руки або ноги, щоби з него зварити

їх кандидатуру, не має більшости в палаті, они складають свої достоїньства. — Як тепер доносять з Будапешту, партия Кошута ухвалила кандидатуру посла Ґалля на президента палати.

Гостина австрийского наслідника престола Архікн. Франца Фердинанда, хоч она приватної натури, звертає все таки увагу на себе і з того боку трактує також і берлиньска праса. Архікн. Франц Фердинанд з женою приїхав вчера около 1 год. по полудни до Берлина, де на двірци дожидав его німецкий цісар з князями і канцлером. Гості поїхали відтак самоїздом до нової палати. Вчера вечером відбув ся в честь достойних гостий ґалевий обід, в котрім взяли участь: цісарска пара, німецкий і грецкий наслідники престолів з женами, всі перебуваючі в Берлині князі, австро-угорский амбасадор, канцлер німецкої держави і т. д.

Берлиньска „Voss. Ztg.“ користаючи з сеї нагоди, помістила статию, в котрій доказує, що хоч гостина австро-угорского наслідника престола і его жени має характер родинний, то все таки будуть тій гостині приписувати політичне значінє. Від цілого ряду літ говорить ся о „окруженю“ Німеччини і розбитю тридержавного союза. Публичне мнінє освоїло ся вже з тими чутками. Але щоби й не стало ся, неспоримим фактом в політичних рахубах єсть, що єдність межи Австро-Угорщиною а Німеччиною, котру потверджує Архікн. Франц Фердинанд супротив Німеччини своєю гостиною. Єдність та показала ся наглядно в часі заворушення на Сході.

Новинки.

Львів, дня 14 падолиста 1909.

— **Є. В. Цісар** зволив вселаскавійше уділити зі своїх приватних фондів гр. кат. комітетови парохіяльному в Рогатині 600 К запомоги на реставрацию тамошної церкви.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув вчера вечером з Відня до Львова

— **Перенесеня на зелізницях державних.** П. Міністер зелізниць переніс: комисаря зелізничого Генрика Кратохвіля на его власне жаданє із Сплїта (Спалято в Дальматиї) до округа львівскої дирекції; — ад'юнктів: Фр. Ровпонда з Дрогобича до Львова; Каз. Домировского з Ярослава до Дрогобича; Мих. Питка зі Львова до Посади Хирівскої; Фр. Смичиньского із Станиславова до Львова; — асистентів: Волод. Варгелї з Янова до Львова; Ів. Налепу зі Львова до Кракова, а аспіранта Льва Плескача з Перемишля до Стрия.

— **Школа шлюсарска в Тернополя.** Минулої середи відбуло ся посьвячене і отворене школи шлюсарства, котра обіймає інструкцийний варстат шлюсарства і машинового ковальства та школу кутя коний. Будинок сеї школи містить ся на передмістю Зруде, а при нім єсть також інтернат, в котрім доси уміщено 16 учеників. Чину посьвячення довершено при участи віцепрезидента краев. Ради шкільної дра Дембовского, члена Видїлу краєвого дра Яля, послів Ґаля і Михалевского, видїлу Ради повітової та членів ради міскої і численної публики. Торжество се закінчило ся, як звичайно пиром.

— **В справі** перших загальних зборів філїй краєвого рільничого товариства „Сільский Господар“ доносять з Тернополя що збори ті відбудуть ся там дня 17 с. м., а референтом буде пос. Онишкевич. — В тій самій справі доносять із Зборівщини: З огляду, що перші загальні збори філії „Сільского Господаря“ в Зборові, скликані на 3 с. м. в причини від комітету основателів незалежних не відбули ся, скликує ся отсим на ново згадані збори на день 16 с. м. о год. 12 в пол. в Зборові. Реферувати буде пос. о. С. Онишкевич. Просить ся о як найчисленнійшу участь.

— **Пригода на зелізници.** Із Снятина доносять: Дня 1 с. м. вибрало ся 7 селян із Ясеня пільного, городеньского повіта возами по дерево до лісів на Буковині. Коли о 7 год. вечером переїжджали через шлях львівско-черновецкої зелізниці під Снятином, коло хати будника ч. 190, наїхав поспішний поїзд на віз Августина Шкварка, котрий третий з черги переїздждав через шлях. Задну часть воза зовсім розторощило а Шкваркові розпукла ся голова в кількох місцях і его відкинуло на яких пять метрів від шляху; нещасливий погиб на місци, підчас коли коні з переднею частию воза втекли щасливо. Чи рампа була отворена, чи може переїзджаючі самі єї отворили, се покаже аж карно судове доходженє, яке тепер в сїй справі веде ся.

— **Дрібні вісти.** В льокали товариства „Львівска Русь“ (Ринок 10, II поверх) відбувають ся що неділї о 5 год. по полудни виклади захо дом тов. Петра Моґили. — Др. Михайло Бабюк отворив адвокатску канцелярию в Рогатині. — Надзвичайні загальні збори тов. щадности і позичок „Прут“ в Снятині відбудуть ся дня 22 с. м. о 1 год. по полудни в „Бояні“. — Слїдство в справі надужить при реґуляциї Прута на Буковині вже покінчено; акт обжалованя обнимає 300 аркушів. — В готели Борера при ул. Казимирівскій у Львові скрадено перебуваючій там Михайлині Бабинчуковій 9 шнурків коралї вартости 300 кор. — Сторожеви дому Ап. Дармограй, вкрав невислїджений злодій пальто, 2 годинники, 2 обручки і готівку всего разом на 150 К. — На улици Мицкевича загублено 3 срібні ложочки вартости 18 К, а адвокат др. Ґ. згубив на ул. Батория золотий брельок вартости 100 К а знахідникови обіцює 30 К. — З Ґенуї доносять, що в місцевости Опуро настав онегди вибух пороховнї. Більшу часть місто зовсім рознесло. Доси видобуто 40 трупів.

— **Репертуар руск. театру в Золочеві.** (Саля „Сокола“. — Початок о $7^{1}/_{2}$ год. вечером. Білети продає „Народна Торговля“, а вечером від 6 год. в день представленя каса театру).

В неділю, дня 14 с. м. „Маруся Богуславка“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 16 с. м. „20 днів тюрми“, штука в 3 діях Вебера і Геннекена.

— **З Буковини доносять:** На послідних загальних зборах буковиньскої поступової партиї вибрано ширшу управу, в котрої склад увійшли вибрані делеґати з поодиноких повітів. Ухвалений на тих зборах орґанізацийний реґулямін вимагає, щоби кермував політикою партиї вузший краєвий заряд партиї, складаючий ся із 12 членів і 3 заступників а з сего вузшого заряду має ся ще вибрати голову партиї, двох его заступників, двох секретарів і касира. — В неділю, дня 7. с. м. відбув ся в Чернівцях з'їзд ширшого заряду партиї, на якім переведено вибір вузшого краєвого заряду партийного, або коротко виділу партиї. Членами виділу вибрано послів: Ник. Василька, др. Смаль-Стоцкого, Єротея Піґуляка, Ник. Спинула, відтак кр. інсп. шк. Омеляна Поповича, пов. інсп. О. Купчанка, о. проф. Семаку, О. Мицака, надуч. О. Іваницкого, надуч. Д. Маринчука, Івана Циґанюка з Ізаніківців і Івана Шпитка, господаря з Іспаса. Заступниками вибрано: учит. В. Соневицкого з Кучурова, учит. Р. Івасюка з Чагра і господаря І. Клодницкого з Карапчева. — Відтак одноголосно, серед немовкаючих оплесків вибрано головою партиї посла Миколая Василька. Посол Василько сердечно подякував за вибір і заповів, що справами партиї буде щиро і поважно опікуватись. — Потім приступлено до дальшого уконституованя виділу на окремім вже засїданю нововибраного виділу. На тім засїданю вибрано: Першим містоголовою віцемарш. др. Смаль Стоцкого, другим містогол. надуч. Ом. Іваницкого, першим секретаром виділу посла Ник. Спинула, другим секретаром виділу ред. О. Луцкого, касиром о. проф. Семаку. — Найблисше засїданє виділу відбуде ся вже сеї неділї.

— **Рентові оселї.** На послїднім засїданю краєвої комисиї для рентових осель, що відбуло ся дня 8 с. м. під проводом краєвого маршалка Є. Ексц. гр. Баденія, признано рентові позички в отсих повітах: Бохня одну позичку в сумі 2.700 корон; Бжеско, 4 позички в сумі 42.000 кор.; Чесанів, 2 позички в сумі 11.700 кор.; Домброва, 2 позички в сумі 27.000 кор.; Ярослав, 2 позички в сумі 8.000 кор.; Ясло, 4 позички в сумі 30.500 кор; Яворів, 1 позичку в сумі 12.300 кор; Калуш, 1 позичку в сумі 8.500 кор; Камінка струмилова, 8 позичок в сумі 36.800 кор; Лісько, 2 позички в 35.000 кор; Мелец, 9 позичок в сумі 62.700 кор; Мостиска, 2 позички в сумі 24.500 кор; Новий Санч, 3 позички в сумі 20.100 кор; Пільзно, 1 позичку в сумі 9.000 кор.; Перемишляни, 3 позички в сумі 14.400 кор.; Рава руска, 4 позички в сумі 25.000 кор.; Ропчиці 5 позичок в сумі 27.000 кор.; Ряшів, 1 позичку в сумі 6.000 кор.; Сокаль, 4 позички в сумі 17.000 кор; Старий Самбір, 1 позичку в сумі 12.000 кор; Тарнів, 3 позички в сумі 103.900 кор.; Вадовиці, 1 позичку в сумі 6.400 кор. і Жовква, 1 позичку в сумі 6.000 кор. Взагалі признала комисия 66 рентових позичок в загальній сумі 559.800 кор. — З пори введеня в житє інституциї рентових осель признала комисия 514 позичок в загальній суні 5,141.100 кор. — По день 3 жовтня реалізовано 263 позички на суму 2,440.050 кор.

— **Сензацийний процес Штайнгайльової** в Парижи добігає вже до кінця. Убийників Штайнгайля і п. Японї, матери Штайнгайльової він не викрив а видобув на верх хиба лиш деякі домашні і особисті тайни, о які в такім місті, як Париж, вовсім не трудно, особливо ще для такої красавиці, якою була, ба й ще єсть п. Штайнгайльова. Зізнаня деяких сьвідків були того рода, що просто брали Штайнгайльову в оборону а особливо характеристичні були зізнаня служниці п. Штайнгайльової, Мариетти Вольфової. Коли предсїдатель трибуналу випитуючи єї, сказав їй, що вірна служниця мусїла преці неодно дома видїти і чути, відповіла она: Так, вірна служниця не одно видить і чує, але не говорить нїчого. За Штайнгайльовою промавляє ще й то, що — як показала розправа — була дїйстно дуже ощадна і працьовита. Сама займала ся господарством, прала і прасувала; сама навіть варила обід, коли спрошувала гостий а відтак убирала ся чимскорше, щоби не показати своєї нужди дома. Найбільше за нею промавляє то, що така незвичайна красавиця, як она, могла була жити у великих достатках, тим більше, що чоловік не ставав їй на перешкоді, а она мимо того була таки бідна. Коли же брала гроші від своїх любовників, то лиш длятого, щоби могла виховати доньку, котру дуже любила, відповідно до того становища, яке штучно уміла сама собі виробити. Перед донькою укривала цїлий свій спосіб житя.

сильну зупу для хорої, тоді она переживе кризу!

Пригноблений вернув Лію домів. Яко добрий син мусів піддати ся болючій операції, але хотяй як любив свою матір, не мав до сего відваги.

Ще на дворі зловила его Їя. Она виглядала як красна цьвітка на сонци.

— Лію! Лію! — кричала она і упала ему в ноги.

Здивовано глянув він на єї, потім тривожно на Тсе, котра власне отворила двері, вийшла і злегковаженем відсунула Їя на бік. Сухо попитала она чоловіка: „Достойній мамі є як все“, сказала она і слухала зі спущеними очима, що він їй скаже. По его голосї пізнала, що его чувство ще не досить сильне, щоби легко і свобідно звернути до себе то, що він сказав.

— Тсе, се ти?!

Роздав ся крикливий, дрожачий від гніву голос:

— Облудниця! Облудниця! — і Їя погрозила ще раз затисненим кулаком і скочила на Тсе.

Лію став від єї кулаків боронити. Потім зворушений пішов до дому, кидаючи острий погляд на Їя.

По хвили вернув знов до неї.

— Як ти можеш відважити ся над такою доброю і з тим пожертвованєм, так знущати ся?

(Конець буде).

Вчера виголосив прокуратор пледоае, в котрім доказував рішучо, що Штайнгайльова убила мужа, щоби віддати ся за Борделера або кого иншого, бо їй надоїла вже була нужда і ті вічні переслідуваня вірителів, ґрайзлерників та инших доставців. Що до убитя п. Яппі, матери Штайнгальової, розправа не вияснила загадки і длятого прокуратор не піддержує обжалованя в сім напрямі. Може бути, що схорована старуха, коли ей підчас убиваня Штайнгаля скнеблювали случайно, номерла. Вирок в сім процесі буде мабуть нині вечером проголошений.

— **О позичку на чужу каменицю.** Розправа против Бельского, котрий затягнув позичку на каменицю дра Мотилевского, веде ся вже третий день і показала доси, в як хитрий а при тім і незвичайно сьмілий спосіб допустив ся обжалований того обманьства і в як зухвалий спосіб кинув підозріне на Влашка. Мотилевский так був повірив Бельскому, що навіть ще тоді, коли Бельского арештовано, хотів зложити кавцию за него, щоби лиш его випущено на волю. Нотар Завадский, повідомлений о обманьстві, готов був покрити шкоду і завізвав до переговорів телеґрафічно Войтовича, котрий посередничив при вироблюваню позички. Войтович приїхавши, пішов був до п. Мотилевских і там застав Бельского. Побачивши его, сказав, що то якраз він затягнув позичку і спричинив арештоване Бельского. Мимо того Мотилевскі ще тогди були переконані о невинности Бельского. Підчас слідства Бельский признав ся до спроневіреня готівки і цінних паперів на шкоду пп. Мотилевских і до спроневіреня льосу сторожихи Котлицкої (вартости 200 К), але випирає ся того, мов би то він затягнув позичку на каменицю. Він признавав, що грав на льотериї, але здогадуючись, що судия слідчий готов розвідувати ся у колектантів льотерийних, написав вже з вязниці лист до знакомих колектантів, щоби они не виказували судиї слідчому тих сум, які він програв. Той лист одпак переловлено, а Бельский не видячи вже ніякого виходу, зачав удавати божевільного та й тепер підчас розправи дальше удає его.

— **До Русинів Золочівщини, Зборівщини, Олесьчини і Камінеччини!** Від кількох літ філія „Просьвіти“ в Золочеві утримує бурсу. Та на жаль лише маленька горстка сьвідомійших одиниць інтересує ся нею. З поміж великого числа компетентів комітет вибирає що найбіднійших і найспосібнійших хлопців та дає їм приміщене за крайно мізерною оплатою. Сего року принято 62 учеників, а ледво 4 з них складає місячну оплату по 20 К. Прочі платять по 12, 10, 7, 3 К. Суть і такі, котрих принято задармо. Оден селянин, маючи спосібного сина, дав ся намовити і післав его до ґімназиї. Комітет бурси приняв его за 10 К місячної оплати. І щож сей бідак робить? Старшого сина дає до двора за форналя і его заслуженною оплачує належитість за молодшого! Або другий випадок: Один з питомців бурси, ученик VII кл. ґімн., підчас сьогорічних літних ферий виїхав на роботу до Прус, заробив 80 К, та з початком шкільного року зложив ті гроші на задаток за себе на сей рік; ще й зібрав поміж робітниками 30 К на харч для инших бідаків. Примір зворушаючий і гідний наслідуваня!

Інтеліґенциє, заможні селяни! Чи може Вам бути байдуже, як цьвіт нашої молодіжи придавлений нуждою мусить вянути, видіти?... Шліть же, хто що може! Бараболї, муку, крупи, — всьо приймемо з щирою подякою.

Заразом почуваемось до обовязку зложити сердечну подяку тим добродіям, що минувшого року зволили ласкаво прийти бурсі в поміч.

Але на сім не конець. Дім, де містить ся бурса, не відповідає вимогам ґіґієнічним. Тому рішено з весною зачати будову бурси. Новий дім має помістити 100 питомців, а кошти будови обчислені на 50.000 К. Тому звертаемо ся з другою просьбою до Вас як і до прочих Русинів, котрим добро загальне лежить на серци: присилайте датки на будову бурси в Золочеві! Доси зложив на сю цїль професор рускої мови в Золочеві, а тепер директор прив. рускої ґімназиї в Рогатині Вп. п. М. Галущиньский 500 К, за що на сім місци складаемо щиру подяку. — Сьвящ. Н. Хміловский, господар дому.

Ціна збіжа у Львові.

дня 12. падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·30	до	13·50
Жито	9·80	до	10·—
Овес	7·40	до	7·60
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	75·—
Конюшина біла	55·—	до	75·—
Конюшина шведска	65·—	до	80·—
Тимотка	24·—	до	27·—

Телеґрами.

Відень 13 падолиста. Є. Вел. Цісар приймив нині на окремих авдиенциях міністрів Буріяна і Ерентали. Архікн. Йосиф прибуває нині в полудне з Будапешту і має бути на приватній авдиенциї у Цісаря.

Москва 13 падолиста. Охрана викрила велику тайну друкарню социяльних демократів. Знайдено також звиш 100 печаток всіляких інституций державних. Арештовано одного мужчину і одну женщину.

Одеса 13 падолиста. Посла Бродского потягнено до одвічальности судової за уживане не свого імени.

Атини 13 падолиста. В слідуючім тиждни буде предложений палатї послів военний етат в сумі 20,800.000 франків. Палата має покінчити роботи до кінця місяця.

Ню-Йорк 13 падолиста. В Кінґстави на Ямайці була величезна повінь. Рух на улицях і зелїзницях здержано. Богато людий утопило ся. В північній Ямайці внаслідок того, що усунули ся гори знищені мости на зелїзницях а тунелї заткані.

Петербург 13 падолиста. Дума вибрала президентом на ново Хомякова 212 голосами против 93. Перед голосованем заявили кадети і трудовики та социялісти, що не возьмуть участи в виборі, бо дотеперішна президия не берегла прав меншости.

Петербург 13 падолиста. При виборі президиї думи предвиджують поважну приключку, бо Замисловский заявляє, що не покине становища секретаря, позаяк его вибрано на 5 літ і не уступить, заким дума не ухвалить реґуляміну означаючого вибираеме становище президиї.

Надіслане.

„Псалтиря розширена“

в дусї християньскої молитви і пр. для ужитку церков і молитвенного, поручена всіми трома Ординариятами.

В оправі 4 К, брошурована 3 К 50 сот. Висилає за попередним присланем гроший, або послїплатою: **А. Слюсарчук**, парох Рунґури, п. Печеніжин.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2$^{\underline{30}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7·25, 8$^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{50}}$
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2$^{\underline{15}}$, 5·40, 10$^{\underline{30}}$.

З Черновець: 12$^{\underline{20}}$, 5$^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, 2$^{\underline{05}}$, 5·58, 6$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{30}}$
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{\underline{00}}$

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10$^{\underline{12}}$.

З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·$\underline{44}$, 6·$\underline{29}$ *), 11$^{\underline{55}}$ *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·$\underline{28}$, 6·13*), 11·$\underline{39}$ *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8$^{\underline{20}}$
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9$^{\underline{35}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).